

Yutkunduğum An Sinemi Dağlıyor Hicran

— Yazan Adam · 05 Nisan 2010

Sanki biçilmiş kaftanı giyeceğim
Umutlarımın muradıyla süruru kalbe erişeceğim
Bıraktığım her nefeste, irademde ki açmazlar halimin fakirliğinde
Nice vakitler çileyle, bazense merakı şevkle çıktığım yolculukta gönül kederde

Ne yârin sevdasıyla hazzı tattım
Ne aşk hülyasıyla sabahlara kasar çığlık attım
Hıçkırın hissiyatımla hicranı yudumladım, bahtın ahuna inandım
Ne çok yandım ve ne de umutlarımla ufuklara uzanarak aşk hayalini yaşadım

Andığım bizarlığım geçit vermiyor
Kalbim artık sahifelerini dürerek ruha yöneliyor
Bedbin vicdanım bakırlığında hesap için ne kadar gayret gösteriyor
Dil sükût ediyor, zihin avareleşiyor, gözler katreyi bırakıyor, içim çok yanıyor

Divana durdum son durağın başında
İşte vaki olacak bir zaman, ruh teslimi en sonunda
Hissiyatımı haşyet kuşatınca, titremem başlıyor vuslat için korkuyla
Göçüp gidenleri andım, ecdadımın bıraktığı izleri yeniden yudumladım, kandım

Bir karayel başlıyor gönül sahifemde
Her ne hikmetse hicranın en mazbut elleri yüreğimde
Gözlerim sessiz sedasız bırakıyor hüznü, solgun halimde anıyor elemi
İşittiğim latif ve üfletli ney sesi, hıçkırığımı sükün ettirdi, sazendenin her nefesi

Ne açık denizleri gördüm, ne hissettim
Gönül iklimimde dinmeyen sancılarla okyanus gibiydim
Halimden sudur eden hüznü ve ruhuma nakşeden kelimeler mukabilinde
Nefesim bıraktım, sinemi açtım hissiyatımı bu manada muhabbet için açıkladım

Bir gün evet işte o en heyecanlı bir gün
Gönül ikliminde filizlenmiş olacaktır en mütekâmil gün
Hali fakirliğimle, lisanı edebiyatla zikrettiğim efkârım dile galebe çalacak
Ne kadar duymasam da, en özgün bir yorumla divana çıkacak ve aşkı anlatacak

Mustafa CİLASUN